

روش‌های بی‌اثرسازی جنگ روانی همه‌گیر سپر دفاع روانی بر پا کنیم!

فارس

درج شده در خبرگزاری فارس

محمدلسانی

کارشناس و پژوهشگر سانه

رهبر معظم انقلاب در سخنرانی حرم مطهر امام راحل (ره) برای فعالان عرصه های سیاسی، اقتصادی و فرهنگی و ... هفت توصیه کردند که در این مجال به تشریح ابعاد و روش های تحقق یکی از مهمترین توصیه های گفته شده می پردازیم.

آیت الله خامنه ای خواستار افشاءی دروغ، فریب و جنگ روانی دشمن شدند و تأکید کردند با توجه به اینکه امروز فضای مجازی و ماهواره ها همه گیر هستند نباید گذاشت این جنگ روانی بر مردم کشور اثرگذار شود.

اما ما فعالان رسانه ای، دانشجویان و جوانان مجهز به فناوری های ارتباطی چگونه می توانیم سپر دفاع روانی را در مقابل این پیام های رسانه ای برپا کنیم؟

۱- علت‌یابی:

اصولاً پیام‌های رسانه‌ای که فقط راوی یک اتفاق هستند، سعی در تحریک احساس دارند. بازشناسی علل واقعی نه علل واهمی و جعلی می‌تواند مردم را برای حمایت از تغییر و اصلاح همراه کند. دشمن سعی دارد با سطحی سازی اتفاقات و علم کردن علل جعلی نسبت به جداسازی مردم از نظام/مسولان حرکت کرده و انشقاق سیاسی اجتماعی را حاکم کند.

۲- راهکاردهی:

هر وقت حادثه در رسانه روایت شد اما راهی برای عدم تکرار (در اتفاقات منفی) یا تکرارپذیری (در اتفاقات مثبت) آن گفته نشد یعنی رو به جلو حرکت نمی‌کنیم. بازشناسی راهکارها می‌تواند پنجره عبور از وضعیت نامطلوب یا استقرار و تقویت در حالت مطلوب باشد. در مطالعات رسانه‌ای بر روی مفهوم روزنامه نگاری توسعه تمرکز جدی وجود دارد. نوعی از روزنامه نگاری که خود را متعهد به مسوولیت اجتماعی و پیشرفت جامعه می‌داند نه دمیدن در احساسات و هیجاناتی که می‌تواند موجّد بحران‌های دیگر باشد.

۳- بازشناسی خطاهای ذهن:

در حوزه علوم شناختی بر روی سوگیری‌های شناختی (Cognitive bias) تمرکز می‌شود. سوگیری‌های شناختی عملاً باگ‌ها و اختلالات فرایند تفکر و نتیجه‌گیری منطقی هستند. اگر یک عکس و یک توضیح (کیشن) وجود دارد ذهن ما در پی متصل کردن این دو بهم است حالا اگر عکس از کشور و جغرافیای دیگر باشد و نوشته از یک خبر داخلی عملاً با اتكا بر قدرت تصویرسازی، اقناع سازی رخ می‌دهد. باید ذهن خود را پرورش دهیم که از پل زدن و نتیجه‌گیری‌های ساده دوری گزیند. اگر از یک مدیر یا محصول وطنی می‌گوییم، به دنبال فساد یا مفسدہ هستیم و سعی می‌کنیم با متن ایجابی و مثبت، در گیر شویم چرا که ذهن ما به مرور زمان و در توالی اخبار منفی تحمیلی، به یک شرطی سازی رسیده است که نمی‌شود، امکان ندارد! باید ذهن را از حالت اتوپایلوت و منفعل به حالت خودآگاه و در کنترل خود درآورد.

۴- تقویت تفکر نقادانه

هر پیام رسانه‌ای از اجزا و عناصری تشکیل شده است. توجه به اجزای یک پیام رسانه‌ای می‌تواند دروغ یا اغراق را ثابت کند. چه کسی؟ کجا؟ کی؟ چگونه؟ چرا؟ چه چیزی را؟ به اجرا رسانده است؟ همین ۶ سوال ساده (W&H) خیلی از جنگ‌های زرگری رسانه‌ای را رسوا می‌کند. خبرهایی که فاقد عناصر لازم هستند جعلی یا کم اعتبارند. از سوی دیگر استخراج روش‌های استدلال پیام رسانه‌ای نیز می‌تواند در اعتبارسنجی آن موثر باشد. مغالطات پرکاربرد رسانه (تعمیم ناروا، توسل به مشاهیر، دست کاری در حد وسط، ادعای بی دلیل و ...) در استدلال پیام جاسازی می‌شود اما ما به عنوان خوانندگان نقاد باید این مین‌های تعبیه شده‌ی شناختی را خنثی کنیم.

۵- صحت سنجی (FACT CHECKING) و بی‌اعتبارسازی (DEBUNKING)

تغییر شگرف رخ داده است. سردبیر حذف شده است! هر کسی هر چه بگوید توسط کسی صحت سنجی نمی‌شود و همین یک زخم برای رشد میکروب‌ها در مجاری اطلاعاتی کافی است. اگر توجه طلب، شهرت دوست، دارای منافع اقتصادی یا لابی سیاسی باشد کافی است دست به کار شوید و موجی از فیک نیوزها به راه بیندازید. در حالی که در جهان بیش از ۳۵۰ گروه فکت چک کار می‌کنند و دهها کشور جهان، نظام‌های صحت سنجی را به راه انداخته‌اند اما در کشور ما هنوز اتفاق خاصی در کف خیابان مجازی نیفتاده است و صحت سنجی خبرها و بی‌اعتبارسازی اخبار و اطلاعات جعلی صورت نمی‌گیرد پس آستین همت بالا بزنید و فکت چکر شوید!

۶- منبع‌یابی

نقاب را از چهره گوینده بردارید! هر پیام یک خالق دارد. خالق پیام می‌تواند متنی، گرافیکی یا ویدیویی باشد که معمولاً نادیده گرفته می‌شود. در فضای شبکه‌های اجتماعی، ربات‌هایی وجود دارد که هویت خالق اصلی را پاک می‌کند تا بهتر و راحت‌تر بتواند هر چه می‌خواهد را در گروهها و کانال‌ها پخش کند. توجه به منتشر کننده اولیه یا رد پای پیام می‌تواند مارا نسبت به هدف تولید کننده آگاه کند.

۷- دیدن تمام پازل

تمرکز جنگ روانی بر مسائل جزئی و احساسی و فروافتادن در تله های شناختی است. باید از بالا به منطقه حادثه نگاه کرد و یک کالک و نقشه از تمام میدان داشت. در بسیاری از موارد پیام های تهاجمی در حال تخریب عزت نفس ملی شما هستند در حالیکه شما نمی دانید وضعیت کشورهای دیگر در خدادها یا ابتلایات مشابه چگونه بوده است. در اتفاقاتی که علل و بستر های متعدد دارند، دیدن کل نقشه و عدم سطحی نگری در نیفتادن به تقلیل مهم است.

۸- خنثی کردن تله ارجاع:

خلق الگوهای منفی در جنگ روانی معمول است و طراح این میدان رسانه ای، با ارجاع مکرر به گفته ها یا کردار افراد یا مجموعه های خاص، در طی زمان فاصله عاطفی و شناختی شکل می دهد. اگر در جنگ سخت از تک تیرانداز استفاده می شد در جنگ نرم نیز گروههای رصد و پایش مهاجم بر روی افراد/مجموعه ها/جريان های نشاندار زوم کرده اند و دنبال فشردن ماشه انتشار پیام هستند. جایگزینی فرع با اصل، صدرنشینی اخبار سیاه یا منفی، از میدان به در کردن افراد/مجموعه ها/جريان ها با ایجاد فشار رسانه ای، دستبرد به بانک هواداران و حامیان و ... از منافع عامل جنگ روانی است. باید مراقب بود که ما را به تله ارجاع نیندازند و جبهه انقلاب را به عمل یانظر چند نفر، محدود نکنند.

۹- شکستن سکوت

بیشترین کاربران در فضای مجازی کسانی هستند که می بینند و می خوانند اما نه نظر می دهند و نه می نویسند! این جماعت که با نام کمین کنندگان (Lurker) شناخته می شوند به خاطر بی عملی خود، جا را برای عرض اندام باطل باز می کنند و عملاً در سیاهی لشکر جبهه دشمن نقش ایهامی کنند.

۱۰- نظام گرفتن

نظم میدان را فهمیدن و آرایش گرفتن به گونه ای که در یک رشته و ردیف قرار بگیرید. پس و پیش فرایندی و انسانی را حداقل خودتان باید بدانید. در فضای مجازی جواب گرافیک را با گرافیک، ویدیو را ویدیو، ادعا را با مثال نقض باید داد. از کجا محتوای مد نظر را پیدا کنم و استخر داده های من کجاست، مشاوران من چه کسانی هستند، کجا یا از طریق چه کسانی می توانم به تولیدات گرافیکی و ویدیویی برسم، از چه قابلیت های گوشی و از چه نرم افزارهای کاربردی می توانم استفاده کنم تا مستقل باشم و در میدان جنگ رسانه ای، منظر تأمین فشنگ از سایرین نباشم. اگر پاسخ این سوالات را دارید شما در میدان رسانه انقلاب اسلامی، نظام گرفته اید.

